

ти на природата и да си послужи съ тѣхъ. Ако болниятъ не вѣрва въ лѣкаря си, той не би могълъ да се ползува отъ жизненитѣ сили на природата. Всѣки човѣкъ е проводникъ между природата и себе си, поради което той самъ може да се лѣкува. Не вѣрва ли въ душата си, той се нуждае отъ външно лице, отъ човѣкъ, който ще послужи като проводникъ между природата и него. Този законъ работи и въ духовния, и въ умствения свѣтъ.

Тѣй щото, достатъчно е да влѣзете въ връзка съ единъ разуменъ, интелигентенъ човѣкъ, за да просвѣтите вашиятъ умъ, да започнете да работите, да учите. Свържете ли се съ нѣкой невежа, и вашиятъ умъ потъмнява. Затова е казано: „Съ какъвто дружишъ, такъвъ ставашъ“. Свързвайте се съ добри хора, за да станете и вие добри. — Какъ можемъ да познаемъ, кой човѣкъ е добъръ, и кой не? — Съ термометъръ. Когато човѣкъ заболѣе, веднага турятъ термометъръ и опредѣлятъ температурата му. Видятъ ли, че температурата се качва отъ 37° и стигне до 41°, всички започватъ да се страхуватъ и казватъ, че болниятъ свършва. Следъ това температурата постепенно спада, и болниятъ започва да оздравява. Добриятъ човѣкъ се познава по това, че ако влѣзете въ общение съ него, вие се разширявате, искате да учите, да работите, да правите добрини. Добриятъ човѣкъ се познава по нѣкои чѣрти на лицето си, но за това познаване се изисква голѣма наука.

Като изучаватъ физиогномията, мнозина казватъ, че еди-кой си човѣкъ е ученъ, уменъ, защото има ви-соко, широко чело. — Има и крадци съ широки, съ голѣми чела. — Ушитѣ имъ поне не сж голѣми. — И ушитѣ имъ сж голѣми. — Носоветѣ имъ не сж правилни. — Има крадци съ правилни носове. — Ами какви бради иматъ? — Не, добротата, разумността не се заключава само въ голѣмината на челото, на носа, на ушитѣ, но въ особенитѣ линии, които тѣ иматъ. Само гениалниятъ човѣкъ може да чете по тѣзи линии. Тѣзи линии сж едва уловими. Тѣ постоянно се движатъ. Дали човѣкъ е веселъ, или сериозенъ, тѣзи линии постоянно се мѣнятъ. Само опитното око може да ги схваща. Човѣкъ, на лицето на когото сжществуватъ тѣзи линии, е всѣкога красивъ — и като веселъ, и като сериозенъ,